

הבימה
התיאטרון הלאומי

עיצוב: RE-LEVANT

צילום ועריכה: משה נתונביץ

6 שיעורי דיקוד ב-6 שבועות

מאת: ריצ'רד אלפייירי • תרגום: ארז דריגס • בימוי: משה קפטן

המחזה

אישה זקנה ובודדה שוכרת את שירותיו של מורה לריקוד, כדי ללמוד בביתה ריקודים סלונים בשישה שבועות. לאכזבתה, מופיע בביתה מורה יהיר ואסרטיבי מניו-יורק. מערכת היחסים שנוקמת בין השניים מתחילה ברגל שמאל, אך תוך זמן קצר הכל מתהפך והם מגלים כי רב המשותף ביניהם על השונה ומעורר המחלוקת.

6 שיעורי ריקוד ב-6 שבועות

מאת:
ריצ'רד אלפיירי

תרגום: ארז דריגס, בימוי: משה קפטן

עיצוב תלבושות: אביעד אריק הרמן
עריכה מוזיקלית: מירי לזר
עוזר במאי: נטע שביט

עיצוב תפאורה: אדם קלר
עיצוב תאורה: מאיר אלון
קוריאוגרפיה: חיים פרשטיין

משתתפים:

רקדנים - ענבר לובלסקי, רוי גורביץ

מייקל מינטי - יחזקאל לזרוב

סנדרה שדה - לילי האריסון

ניהול הצגה: שירן מעוז ותמרה מובשוביץ
עריכת תוכנייה: רמי סמו
צילום סטילס: חנן אסור
צילום תמונת כריכה: משה נחומוביץ'
עיצוב תוכנייה: רה-לבנט

הצגה ראשונה:
אולם מסקין, 05.07.2024
משך ההצגה:
שעה ו-50 דקות (ללא הפסקה)

שני אנשים בודדים יוצרים משפחה

מתוך ריאיון שנערך עם ריצ'רד אלפיידי בשנת 2015

צילום: ויקיפדיה

איך נולד הרעיון למחזה?

המחזה נולד כשצפיתי בתחרות ריקודים סלוניים בסנט. פיט ביץ', פלורידה. שמתי לב שכל זוגות הרוקדים, היו גברים צעירים עם נשים מבוגרות. גברים מבוגרים לא היו בסביבה, לכן התחלתי לתהות, כמו שמייקל תוהה לגבי בעלה של לילי, היכן הם נמצאים. חלקם שיחקו קלפים על החוף וחלקם פשוט כבר היו מתים. נדהמתי מהקרבה שנוצרה בין הזוגות וזה הצית את הסקרנות שלי בתור מחזאי.

האם עשית מחקר כלשהו לקראת הכתיבה?

למען האמת לא שוחחתי עם נשים מבוגרות או עם כוריאוגרפים. רוב המחזה נכתב מתוך הדמיון שלי, מתוך הנחה שהסיטואציות הנכתבות אכן יכולות להתרחש במציאות. גם ההיכרות שיש לי עם קשישים ואורח חייהם סייעה לי בכתיבה.

המחזה הועלה בארצות שונות ובתרגומים שונים. מה לדעתך הופך אותו לאוניברסאלי?

כמובן שלא התיישבתי ואמרתי לעצמי: עכשיו אני עומד לכתוב את הסיפור האוניברסאלי הזה שצופים משלל ארצות עומדים ליהנות ממנו ולהזדהות איתו. מדהים שכך, בסופו של דבר, קרה. אני רואה את זה כמזל טהור. נוכחתי לדעת שהצופים מתחברים לסיפור על שני אנשים בודדים ומרקע שונה לגמרי שיכולים למצוא את המשותף ביניהם ולהתאחד. ליצור משפחה. כמו כן העובדה שהנושאים הרציניים במחזה גורמים לקהל גם לצחוק, מסייעת להצלחתו.

עם איזו תובנה תרצה שצופים ייצאו מההצגה?

אני מקווה שהמחזה יגרום לצופים לחשוב פעמיים לפני שהם מגנים או מקטלנים אדם זה או אחר רק משום שבחר להיות הוא עצמו.

סנדרה שדה

בוגרת החוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. השתתפה בפרויקט "עין הוד" של נולה צ'לטון ועודד קוטלה. בין תפקידיה:

בתיאטרון הבימה: "וויצק" (מרים), "סיפור פשוט" (מינה), "הרובע העתיק" (ג'יי), "הלוויה חורפית" (ולוציה), "הכסאות" (זקנה), "חתול רחוב", "שירלי ולנטין" (הצגת יחיד), "זרים", "מותו של סוכן", "אותו הים", "לרקוד ולעוף", "קוויאר ועדשים" (מתילדה), "ערי מדבר אחרות", "מירלה אפרת" (מחלה), "פליישר" (ברטה), "סימני דרך" (נעמי שמר), "גבעת חלפון אינה עונה" (דודה רודיקה), "זורבה" (מאדאם הורטנס), "דבר על מקום הימצאם" (אנוצה בויס).

בתיאטרון חיפה: "הקייטנים" (קלריה איונובה), "גן הדובדבנים" (האומנת), "ליל העשרים" (מרים).

בתיאטרון הקאמרי: "טוב" (הלן), "סוויני טוד", "הביתה" (רות), "נשים בצמרת" (מרלן), "מידה כנגד מידה" (מריאנה), "בית ספר לריקודים" (מירה), "קסטנר" (בודיו), "מיכאל קולהאס" (אליזבת),

הרפתקה בשישה שיעורים

צילום: גלעד בר שלו

כשראיתי את השם משה קפטן על הצג, מיד עלה לחץ הדם שלי. הרפתקה בדרך! מה? שישה שיעורי ריקוד בשישה שבועות? וואו! הוטה האגן, המורה המיתולוגית הייתה השחקנית הראשונה שגילמה את התפקיד בהפקה המקורית ובארץ, מרים זוהר הדגולה. לקבל תפקיד כזה זה בלי ספק מתנה. ומי הפרטנר? שאלתי, מה??? יחזקאל לזרוב??? חיפשתי כיסא להתיישב כדי לא להתעלף. ראיתי את יחזקאל משחק בתפקידים נפלאים וידעתי שעדנה מזי"א, חברתי האהובה, העריצה אותו לא רק כשחקן אלא גם כאדם. לפני כחודשיים עשיתי MRI וגילו אצלי שלושה קרעים בכתף. רצתי לקפטן ואמרתי לו, "מה יהיה? איך אוכל לרקוד עם הקרעים?", "מה איתך?" הוא אמר, "זה יוסיף לדמות!". הדגמתי לו כמה צעדי צ'ה צ'ה ורוק אנד רול ויצאנו לדרך.

יחזקאל לזרוב

יוצר ופרפורמר רב תחומי - במאי תיאטרון, מחזאי/מעבד, מעצב במה, מעצב תנועה, שחקן, אוצר מנהל אמנותי ואיש חינוך. שירת בלהקת חיל האוויר ורקד בלהקת המחול "בת שבע" ("אנאפאזה", "קיר", "זינה", "יאג"). מנהל אמנותי במיזם התרבות וקבוצת התיאטרון "מיצ'ה פיגה" אשר העלתה את "האדם המיותר" ב"היכל התרבות". מנהל אמנותי ומייסד שותף בהקמת בית ספר חט"ב ותיכון לחשיבה יצירתית ויזמות "סטודיו אנקורי". כיום לזרוב מכהן כראש בית הספר לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים". בכל ההצגות אותן הוא מביים הוא גם המעבד/מחזאי, מעצב הבמה, התנועה והוויזואל. לאחרונה ביים ועיצב את האופרה עטורת השבחים "אורפיאו ואאוריד'צ'ה" ב"אופרה הישראלית". יצר הצגות רבות עבור תיאטרון "גשר": "אליס", "נופל מחוץ לזמן", "בכל שעה עגולה", "לוליטה ז'אן ד'ארק", "אבות ובנים" ועוד. בתיאטרון "הבימה" ביים את "תמונתו של דוריאן גרי".

בין עבודותיו כשחקן:

בתיאטרון "גשר": "אופרה בנרוש" (פרס השחקן), "נישואי פיגרו", "בשני קולות", "העבד", "עיר", "כפר" ועוד. בתיאטרון הקאמרי: "היה או לא היה", "ינטל", "סטמפניו" ועוד. גילם בברודווי את טוביה ב"כנר על הגג". ההפקה יצאה לסיבוב הופעות ברחבי ארצות הברית והועלתה כ-600 פעם. בטלוויזיה: "אברם כץ", "תאג'ד", "פלורנטיין", "מרחק נגיעה", "יחפים", "חמישה גברים וחתונה", "מלאך של אמא". בקולנוע: "שפה מטה", "וואלס עם באשיר", "הגנת", "אהבה אסורה", "העולם מצחיק", "החוב", "ברקיע החמישי", "שלוש אמהות" ועוד.

אסקפיזם שהוא מתנה

מאסטרו משה קפטן ואני מכירים עוד מימי כשחקן וכוריאוגרף ב-"ינטל" שביים בקאמרי וכשניהל אמנותית את פסטיבל ישראל, הזמין אותי לביים את המחזה הראשון שלי "איגלו". לאחר מכן בימתי את "תמונתו של דוריאן גרי" כאן ב"הבימה" תחת שרביטו. עשור עבר מאז עבדנו יחד אבל היה ברור לי שברגע שיפנה אלי אני מתייצב. יש קשרים כאלו.

והנה, מיד אחרי ה 7.10, בזמן שאני בעיצומן של הכנות לקראת "אורפיאו ואאוריד'צ'ה" שביימתי באופרה הישראלית, בעודי עסוק בשאול של המיתולוגיה היוונית ובמוות הבלתי פוסק של מלחמה עקובה מדם בישראל, מתקשר קפטן ומציע לי לשחק את תפקיד מייקל מינטי ב"שישה שעורי ריקוד" עם סנדרה שדה האגדית, שהיא פרטנרית מהחלומות ולברוח יחד לדירת דיור מוגן בפלורידה. בלי לחשוב פעמיים אמרתי "כן!" והתייצבתי. אסקפיזם שהוא מתנה ובתקופה כמו זו, מצווה. מאחר וההצעה הייתה בסמוך לפטירתה של האובה משותפת לסנדרה ולי, עדנה מז"א היה ברור לכולנו שהיא זימנה את המפגש הזה. אני מקדיש את התפקיד לזכרה.

יחזקאל לזרוב, חדר חזרות - יוני 2024

בצילומים: הוטה האגן ודיוויד הייד פירס

ההפקה המקורית

6 שיעורי ריקוד ב-6 שבועות הועלה לראשונה ב-Geffen Playhouse, לוס אנג'לס (2001), בכיכובם של **הוטה האגן ודיוויד הייד פירס**. מאז הוצג, בין היתר, באמסטרדם, ברלין, בודפשט, המבורג, הלסינקי, יוהנסבורג, מינכן, פראג, וינה, טוקיו ותורנגם ל-14 שפות. כמו כן הוא מועלה באופן קבוע בהפקות רפרטואריות מקומיות ובתיאטרונים קהילתיים. בשנת 2014 עובד המחזה לסרט בכיכובם של **גינה רולנדס ושאיינ ג'קסון**.

לילי ומייקל דוקדים לצלילי...

שבוע 1:
סווינג

**ביי מיר
ביסטו שיין**

מילים: יעקב ג'ייקובס
לחן: שלום סקונדה
ביצוע: האחיות אנדרוז

שבוע 2:
טנגו

**Blue
Tango**

לחן: לרוי אנדרסון

שבוע 3:
ואלס וינאי

**Mein Herr Marquis
(Adele's Laughing Song)**

ליברית: קרל האפנד וריכרד ג'נה
לחן: יוהאן שטראוס (הבן), ביצוע: דיאנה דאמראו
מתוך האופרטה "העטלף"

שבוע 4:
פוקסטרוט

**The Best Is
Yet to Come**

מילים: קרוליין ליי
לחן: סי. קולמן
ביצוע: טוני בנט

שבוע 5:
צ'ה-צ'ה-צ'ה

**La Última
Noche**

מילים: אורלנדו פיירו
לחן: בובי קולאזו
ביצוע: איידי גורמה
ושריו לוס פנצ'וס

שבוע 6:
סגנונות מודרניים

**Surfin'
USA**

מילים: בריאן ווילסון
לחן: צ'אק ברי
ביצוע: הביץ' בויז

שבוע 7:
שיעור בונוס

**God Only
Knows**

מילים: טוני אשר
לחן: בריאן ווילסון
ביצוע: הביץ' בויז

הפקה קודמת בתיאטרון הישראלי

תיאטרון בית ליסין

בכורה: 30.12.2003

תרגום: שמוליק לוי
בימוי: אלון אופיר

משתתפים:
לילי האריסון - מרים זוהר
מייקל מינטי - נתן דטנר

Photos by Craig Schwartz. Courtesy Geffen Playhouse

להוביל אל תוך הצבע, חדות המוזיקה והתנועה

חיים פרשטיין
על עבודת הכוריאוגרפיה

לריקוד נחשפתי בגיל ארבע כאשר אמא שלי ראתה שההליכה שלי מוזרה – הייתי בעל רגליים "ענגלגלות". מאז הרגליים התיישרו והריקוד הפך לכל חיי. לכן, כל הריקודים בהצגה - טנגו, ואלס וצ'ה צ'ה מוכרים לי מגיל מאוד צעיר ויש לי אליהם חיבור אמוציונלי ואישי.

"6 שיעורי ריקוד ב-6 שבועות", קרוב מאוד ללבי. את רוב חיי מלבד היותי כוריאוגרף, ביליתי כמורה לריקוד לנשים. הכוריאוגרפיה להצגה נבנתה מבפנים, בהתאם למצבה הנפשי והרגשי של אישה שמורה

הערב רוקדים...

סווינג (Swing)

שייך לקבוצת ריקודים לטינו-אמריקאיים. התפתח בארצות הברית במקביל למוזיקת הסווינג (ללא כל קשר לסגנון המוזיקלי), כשילוב של פוקסטרוט וצ'רלסטון, החל משנות העשרים ועד שנות החמישים של המאה העשרים.

טנגו (Tango)

ריקוד במשקל שני רבעים. מקורו בריו דה פלטה השוכנת בין ארגנטינה ואורוגווי. שייך לקבוצת ריקודי ה"סטנדרט" (אירופאיים), בהם הזוג חייב להיות במגע תמידי ולהחזיק ידיים לאורך כל הריקוד. ישנם סוגים שונים של טנגו, שלושת הפופולאריים ביותר הם האמריקאי, הבינלאומי והארגנטינאי. נחשב לריקוד מסונגן, סקסי ופופולרי מאוד.

ואלס וינאי (Viennese Waltz)

ריקוד במשקל שלושה רבעים (מהיר), הנחשב לרומנטי והאלגנטי מבין הסגנונות השונים. שייך לקבוצת ריקודי ה"סטנדרט" (אירופאיים). מאופיין בסיבובים רבים מהירים ותנועות סחפות.

פוקסטרוט (Foxtrot)

ריקוד במשקל ארבעה רבעים, השייך לקבוצת ה"סטנדרט" (אירופאיים). הריקוד התפרסם ב-1914 על ידי אמן הוודוויל הארי פוקס. על כן משערים כי למילה "פוקס" צורפה המילה טרוט שפירושה באנגלית הליכה/ טפיפה וכך נוצר שם הריקוד. נחשב למורכב מבין ריקודים הסלוניים.

צ'ה צ'ה צ'ה (Cha-cha-chá)

ריקוד קובני במוצאו שהתפתח מהממבו והרומבה, המבוסס על שלושה צעדים מהירים ושניים איטיים יותר.

סגנונות מודרניים (Modern styles)

אוסף של שיטות שפותחו מבלט קלאסי, מחול מודרני ופוסט מודרני בשילוב אלמנטים של בלט קלאסי ומתרבויות ריקוד שאינן מערביות כמו ריקוד אפריקני ויפני. לכל הריקודים המודרניים בסיס מכני משותף – תבנית צעדי הריקודים פחות נוקשה, יותר תנועות ידיים מסובכות, חופש תנועה, קופצני. בין הריקודים: טוויסט, רוק אנד רול ועוד.

לרקוד אל מחוץ אזור הנוחות

או: מנקודת מבטו של מורה

כך במיוחד במדינתנו הקטנה. אני רואה כיצד חייה משתנים, כיצד ההתמודדות עם הלמידה מזכירה שכל דבר שהוא בעל ערך ממשי נרכש בשעות של עבודה קשה ועיקשת ובמסירות אמיתית. הרגעים בהם היא נהדפת אל מחוץ לאזור הנוחות ובכך הופכת לאדם חזק ונחוש יותר. זוהי תחושת הישג ממכרת המגיעה בעקבות כל שיעור, כל הופעה. רגעי התסכול והאכזבה שמדרבנים לעבוד קשה יותר ובעקבותיהם מגיעים הרגעים בהם היא מרגישה מלאה ביטחון ונינוחה. מעיזה ללא בושה להתחבר לצד הנשי, לסקסאפיל שבה. מתענגת על הנינוחות ברחבת הריקוד וההנאה שמסבה לה העובדה שאנשים צופים בה.

זו זכות גדולה ללוות נשים בצעדיהן הראשונים בעולם הריקודים הסלונים. אני נמלא ענווה והוקרה רבה על האמון שנתנו בי תלמידותי לאורך השנים (חלקן לומדות איתי ממש עד היום, למעלה מ- 25 שנים) ומאמין בכל ליבי כי האומץ לקחת את הצעד הראשון על הפרקט הוא משנה חיים.

תודה לתיאטרון "הבימה", למשה קפטן הגאון ולסנדרה שדה ויחזקאל לזרוב המופלאים, אשר בחוכמה ורגישות מופלאה חושפים את נבכי העולם המורכב והממכר שבין מורה לתלמידתו.

— אלי מזרחי

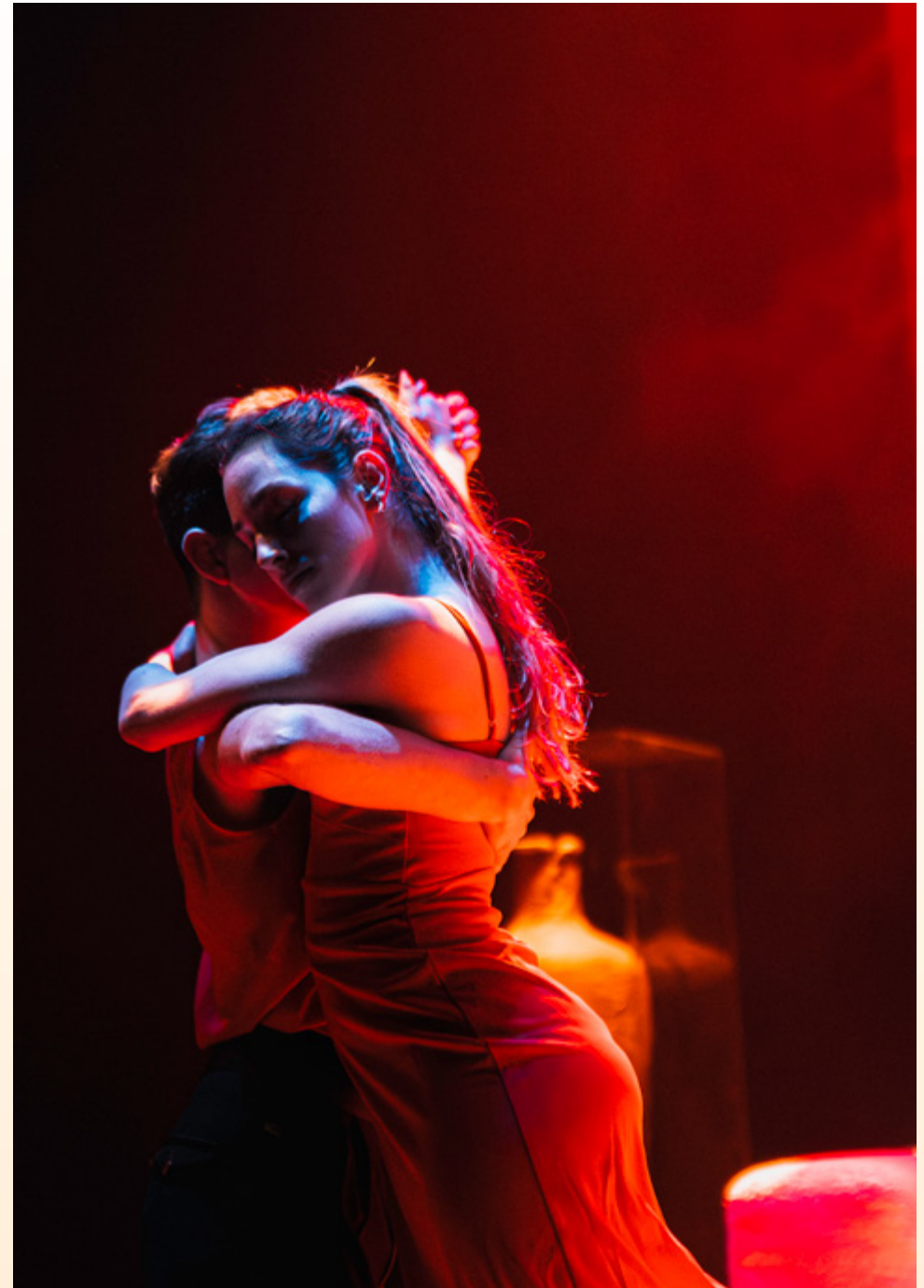
רקדן, כוריאוגרף ושופט בינלאומי לריקודים סלונים; בעלים ומנהל של האקדמיה לריקודים סלונים

ההצגה "6 שיעורי ריקוד ב 6 שבועות" מספקת הצצה מדויקת, מרתקת ושובת לב אל עולם שהוא עולמי ב-30 השנים האחרונות.

את הריקודים הסלונים גיליתי במהלך לימודי בארצות הברית. זו הייתה אהבה ממבט ראשון. התמסרתי אל הריקוד כל כולי, למדתי והשתלמתי עם טובי המורים בעולם, הפכתי למתחרה מקצועי ובהמשך גם הוסמכתי לשופט בינלאומי. אך התשוקה האמיתית הייתה בהוראת הריקוד.

העונג האמיתי חבוי בטרנספורמציה הבלתי מעורערת, אותה עוברת התלמידה בזרועות המורה המקצועי שלה. זו ההתמחות האמיתית שלי, בה אני עוסק בסטודיו שהקמתי בו לימדתי אינספור נשים, אשר פתחתי בפניהן, לראשונה, את הצוהר הקסום לעולם הריקודים הסלונים. בעגה המקצועית אנו קוראים לזה "ענף ה-PRO AM", המוצג בצורה יפה גם בתוכנית "רוקדים עם כוכבים". הרקדן המקצועי, Professional והרקדנית החובבנית Amateur לומדים, רוקדים ואף מתחרים יחד בתחרויות בינלאומיות. כמובן שישנם גם גברים חובבנים עם רקדניות מקצועיות שעושים אף הם חיל, עם זאת, המין היפה עדיין שולט בתחום.

בסטודיו נחשף כיצד אט אט מגיעים הרגעים בהם המורה והתלמידה זוכים לאחוז זה בזו ולצפות בחיוך מתרחב המתפשט על פניהם. התלמידה מתמסרת לריקוד ושוכחת את כל המתח המצטבר שנגרם מכל הכאוס שבחוץ. אלו רגעי אסקפיזם טהור הנחוצים כל

יצירת הקשר האסתטי, הצבעוני והסגנוני

אביעד אריק הרמן
על עיצוב התלבושות

כשמדובר בתלבושות לריקוד, נדרש במיוחד להבין את הנוחות הנדרשת עבור הרקדנים לביצוע אותו ריקוד, כמו גם את הפונקציונליות והאפקטיביות של התלבושת, בנוסף לאסתטיקה הכללית בהתאם לסגנון. יצירת פריטי הלבוש נעשתה במתאם לדרישות המחזה ואפיון הדמויות, יחד עם החופש האומנותי שאפשר משה קפטן לתת ביטוי לאסתטיקה שלי כמעצב. אני מאד גאה ומרוצה מהיצירה שלנו, כולם לבושים בצורה אלגנטית ויוקרתית.

המחמאה האותנטית ביותר מבחינתי היא ה"ואו" של הקהל כאשר השחקנים והרקדנים מופיעים על הבמה בכל פעם מחדש.

תהליך עיצוב התלבושות להצגה היה מלא בקסם, משום שלצד הניסיון בעיצוב שמלות פאר בפלטפורמות בינלאומיות, כדוגמת תחרות מיס יוניברס, קיים גם העבר שלי כרקדן מקצועי.

העבודה עם סנדרה שדה ויחזקאל לזרוב הנפלאים הייתה נעימה ועם הרבה הומור. אחת המשימות שנהייתי ממנה במיוחד הייתה יצירת הקשר האסתטי, הצבעוני והסגנוני בין זוג השחקנים ובין זוג הרקדנים שרוקדים בתום כל סצנה את סגנון הריקוד בהתאם לסגנון שנלמד ולמעשה מגלמים בכישרון רב את האלטר-אגו של השחקנים. כך נוצר מעין חלום שרקח בגאונות משה קפטן, יחד עם הכוריאוגרפיה הווירטואוזית של חיים פרשטיין.

סקיצות ראשוניות - אביעד אריק הרמן

סמי ורעייתו נרציה

בשנות השישים פרסמו "סמי ובנו" את הספרים "למד לרקוד בביתך: ריקודים חברתיים" (3 כרכים) ו"כל ריקודי הדיסקוטק והריקודים הישנים", אשר נכתבו על ידי הבן, שמי, שניהל את בית הספר משנת 1969. לימים, הקים שמי את העמותה לקידום הריקודים הסלוניים בישראל (1965), והיה יושב ראש העמותה מיום הקמתה ועד שנת 1996. כמו כן, הכין את התחרות המקצועית הראשונה בישראל לריקודים סלוניים (1995) שהתקיימה ב"בית דני" בתל אביב, בהצלחה מרובה ובהכרה של המוסדות הבינלאומיים באירופה. משכנם האחרון של "סמי ובנו" היה בשד' קרן קיימת 26 (היום, שדרות בן גוריון), אליו עברו בשנת 1944.

"סמי ובנו" היווה מוסד תל אביבי תרבותי מפורסם שעמד בניגוד לתרבות הקיבוצים של שנות השישים בישראל וחולל מהפיכה בתרבות הפנאי המקומית. בשנת 1994 נפטר סמי פרי. שמונה שנים לאחר מכן נסגר בית הספר הוותיק והאהוב.

או גולף, תזכרי בוודאי כי בתחילה לא היית גמישה, היית איטית וחסרת הבעה. אבל כשלמדת, רכשת לך בטחון יתר בעצמך, ובמהרה יכולת להתנועע בקלות ובטבעיות. שריריך, שהיו בתחילה מאומצים מדי, קיבלו את הדברים, וממילא הפכת להיות מהירה וזריזה. כך הדבר בריקוד. אל תדאגי יתר על המידה לנוקשות המתבטאת בהתחלה. לא יעבור זמן רב ותגמלי מכך עם התקדמותך. והדרך הטובה ביותר להתקדמות מהירה היא - ידיעה יסודית של הצעדים. ככול שאת מרבה לרקוד, כן הופכים שריריך מאומנים ומפותחים. לאחר זמן, תוכלי לרקוד בקלות באורח נאה וללא עייפות.

אל תגררי את רגליך על הרצפה. אם את מרימה קמעא את רגליך מהרצפה ומעבירה אותן באוויר, אין את נתקלת בכל התנגדות מצד הרצפה. על ידי העברת רגליך בשטח, במקום לשפשף ברצפה, את מאפשרת להן תנוחה קלה ורגליך תהיינה אז חופשיות לעשות את צעדי הריקוד ולנוע בכל כיוון כפחות מאמץ וביתר הוד.

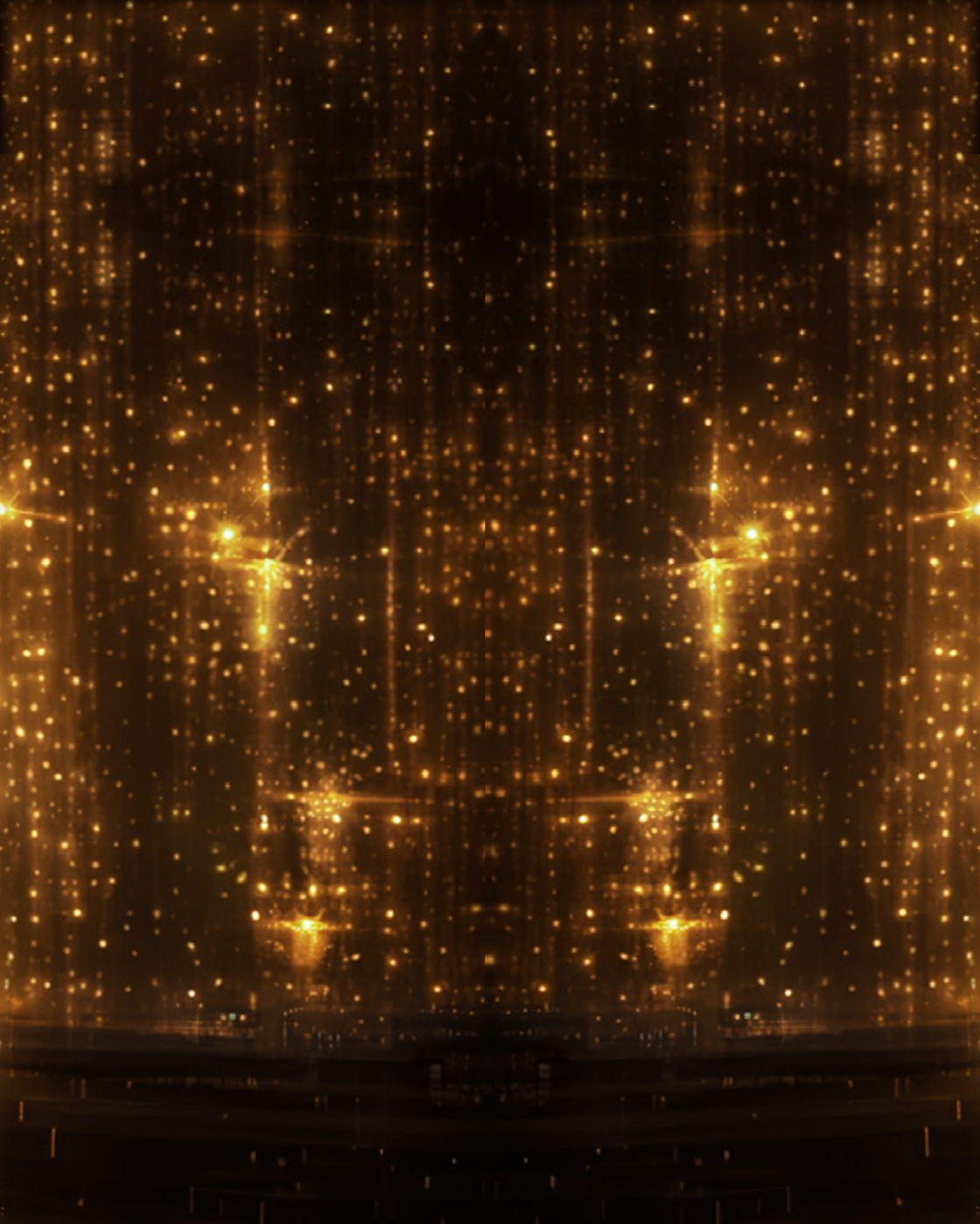
בשנת 1934 הקים סמי פרי, מוסמך האקדמיה הצרפתית למורים לריקודים, בית ספר לריקוד שנשא את שמו. "סמי" (לימים "סמי ובנו" עם הצטרפותו של בנו, שמי) בהנהלתו, נפתח בתל אביב ברחוב החלוצים ועד מהרה הפך למוסד פופולארי ביותר בקרב חוגי הבוהמה, הפוליטיקה והצבא. לאחר זמן קצר עבר בית הספר לאולם בקומה השנייה מעל גלידריית ויטמן ברחוב אלנבי. בין הסגנונות שנלמדו בשנים הראשונות לפעילותו: טנגו, ואלס אנגלי, פסדובלה, סלואו וסלואו פוקס טרוט.

לאורך השנים רואיין סמי פרי בתור אוטוריטה בתחום הריקודים הסלוניים. באחד המאמרים שהוקדשו לו ולפועלו, פנה אל הרקדנית המתחילה:

"הריקוד הנו עצם הביטוי לתנועות חופשיות וקלות, על כן, אל תהיי מאובנת. רקדנים מתחילים נוטים לעיתים לרקוד בחוסר גמישות, פשוט מפני שהם אינם בטוחים בעצמם. זה טבעי בהחלט. אם למדת פעם להחליק על קרח, לחתור, לשחות, לשחק בטניס

"למד ריקוד בביתך"

הטקסט והתמונות, מארכיון משפחת פרי ובאדיבותה.

קופות: 03-6295555 • כרטיסים לקבוצות: 03-5266300 www.habima.co.il

תלמידים ונוער: 03-5266744 . רכישת הצגות חוץ: 03-5266714

הבימה
התיאטרון הלאומי